

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 – Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark)

.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 24 af 23. august 2012.

Thor Möger Pedersen

/ Carsten Vesterø

Spørgsmål 24:

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor det er i orden, at sømænd på DIS-ordningen ikke bidrager til den danske velfærdsstat, når det jo – bedømt ud fra de enslydende kommentarer på samtlige 34 høringsvar, som ministeren giver Folketinget – er den eneste grund til, at man skal ophæve ligningslovens § 33 A?

Svar:

DIS-ordningen er en statsstøtteordning til fordel for rederierhvervet. Ordningen er baseret på et EU-regelsæt, jf. Kommissionens meddelelse C(2004) 43 om EU-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren (EUT 2004/C 13/03).

Formålet med statsstøtteforanstaltningerne er iflg. Kommissionens meddelelse følgende:

- At gøre en sikker, effektiv og miljøvenlig søtransport bedre.
- At fremme indflagning eller genflagning i medlemsstaternes registre.
- At medvirke til at underbygge det maritime kompleks i medlemsstaterne og fastholde flådens generelle konkurrenceevne på verdensmarkederne.
- At bevare og forbedre den maritime knowhow og beskytte og fremme beskæftigelsen blandt europæiske søfolk.
- At medvirke til at fremme nye tjenester inden for nærskibsfart i overensstemmelse med hvidbogen om Fællesskabets transportpolitik.

(EU-retningslinjerne, afsnit 2.2.)

De angivne mål kan for så vidt angår beskatningen bl.a. fremmes ved hjælp af nedsættelse af skatter og sociale bidrag for de ombordværende søfolk. Dette kan efter retningslinjerne gøres på to måder. Man kan enten beskatte søfolkene almindeligt og derefter refundere skatterne til rederiet, eller man kan lade søfolkene være omfattet af en nettolønsordning.

Danmark har valgt den sidstnævnte ordning, hvilket er udmøntet i den såkaldte DIS-ordning.

Reglerne om DIS-ordningen findes i sømandsbeskatningsloven. Princippet er, at DIS-sømanden får udbetalt en skattefri nettohyre, hvis størrelse skal være fastsat under hensyn til skattefritagelsen, jf. sømandsbeskatningslovens § 5, stk. 3. Sømanden skal med andre ord alt andet lige have det samme til sin rådighed, hvad enten han arbejder på almindelige skattevilkår, eller han er omfattet af DIS-ordningen.

DIS-ordningen er således en del af en fælles europæisk løsning på skibsfartsområdet. Formålet med den fælles europæiske løsning er kort fortalt at sikre, at der fortsat er en søtransportsektor i Europa.

DIS-ordningen lader sig ikke sammenligne med ligningslovens § 33 A. For det første er DIS-ordningen som nævnt en del af en fælles europæisk løsning på søfartsområdet. Dernæst er det i sømandsbeskatningsloven udtrykkeligt bestemt, at nettohyren skal fastsættes under hensyn til skattefritagelsen. Noget tilsvarende gør sig ikke gældende i ligningslovens § 33 A, bortset fra en særlig regel for offentligt ansatte, som er omfattet af kollektive overenskomster.

En person, som er omfattet af ligningslovens § 33 A, kan have en høj løn, som er beregnet ud fra en forudsætning om almindelig beskatning, og alligevel undgå beskatning såvel i Danmark som i udlandet.